

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26216/2023
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Марије Терзић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле Републике Србије, Министарства одбране, Војне гимназије у Београду, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, против тужених АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Ивановић, адвокат из ..., ради накнаде трошкова школовања по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4499/20 од 23.03.2023. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4499/20 од 23.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4499/20 од 23.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11518/19 од 20.12.2019. године, ставом првим изреке, тај суд огласио се апсолутно ненадлежним за одлучивање о ништавости решења тужиле бр. ...-... од 15.09.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезу тужени да тужилци солидано накнаде трошкове школовања у Војној гимназији у износу од 908.413,00 динара са законском затезном каматом од 09.10.2015. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован противтужбени захтев тужених којим су тражили да се утврди да је апсолутно ништав члан 3. тачка 2. и 4. алинеје Уговора о школовању у Војној гимназији бр. ...-... закључен 18.10.2011. године између странака. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4499/20 од 23.03.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и четвртом изреке, а жалба тужиље одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље за накнаду трошкова школовања туженог АА у Војној гимназији, применом члана 80. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/2007) који се примењивао у време када је између странака закључен Уговора о школовању у Војној гимназији (18.10.2011. године), јер је утврђено да не постоји кривица туженог АА у испуњавању уговорних обавеза с обзиром да се у конкретном случају ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђеног чињеничног стања, то нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Наводима ревизије заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што представља недозвољен ревизијски разлог.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.07.2016. године, а вредност предмета спора је 908.413,00 динара (7.373 евра).

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**